

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/21/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4420010700
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4420010700.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a Mgr. Moniky Farkašovej, v trestnej veci obžalovaného Y. Z., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c/, písmeno d/, odsek 2 písmeno b/, písmeno c/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného Y. Z. proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 04.02.2021, sp.zn. 2T/77/2020, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 06.05.2021, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného Y. Z. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný Y. Z. (ďalej len „obžalovaný“) uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c/, písmeno d/, odsek 2 písmeno b/, písmeno c/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno b/, písmeno j/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že:

si od presne nezisteného dňa a mesiaca roku 2016 až do dňa 22.06.2020 v obci W., ale aj na iných miestach od dosiaľ nezistenej osoby, bez povolenia Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky zadovážoval omamné a psychotropné látky najmä pervitín a marihuanu, ktoré bez povolenia prechovával v mieste prechodného bydliska v K. G., na Q. ulici č. XX, a ďalej ich predával alebo bezodplatne poskytoval, či vymenil za iné veci ďalším osobám, a to najmä I. W., H. O., E. W., Q. B., F. S., V. W., Q. B., Q. R., I. Y., pričom mal vedomosť o tom, že Q. B. sa lieči z drogovej závislosti, pričom rastlina rodu Cannabis (konopa) je zaradená do I. skupiny omamných látok a metamfetamín do II. skupiny psychotropných látok v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov.

Za to mu bol podľa § 172 odsek 2 Trestného zákona, zistiť poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l/ Trestného zákona a zistiť priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m/ Trestného zákona a § 38 odsek 2 Trestného zákona, podľa § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno c/ Trestného zákona uložený trest odňatia slobody 9 rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 60 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona mu bol uložený trest prepadnutia vecí uvedených vo výroku napadnutého rozsudku a podľa § 76 odsek 1 Trestného zákona a § 78 odsek 1 Trestného zákona mu bol uložený ochranný dohľad 3 roky a podľa § 73 odsek 2 písmeno d/, odsek 4 Trestného zákona a § 74 odsek 1 Trestného zákona mu bolo uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantné.

Proti tomuto rozsudku, v zákonnej lehote, podal odvolanie obžalovaný, ktorý napadol rozsudok, čo do výroku o uloženom treste.

V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný uviedol, že súd vo svojom odôvodnení veľmi presne popísal, aký bol jeho dôvod na aplikáciu inštitútu mimoriadneho zníženia trestu. Nesúhlasí však s tým, že súd mu nepriznal správnosť argumentácie obhajoby, že ako obžalovaný napomáhal orgánom činným v trestnom konaní a to aj pri objasňovaní trestnej činnosti a záver súdu, že zo spisu nezistil osobitne významné napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti z jeho strany je argument, ktorý súd nemohol celkom objektívne zvážiť, na základe čoho mu potom súd nepriznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno n/ Trestného zákona. Spáchanie trestného činu priznal už v prípravnom konaní a prejavil snahu napomáhať pri objasňovaní trestnej činnosti aj iných osôb. V tejto súvislosti obžalovaný citoval zo stanoviska Trestnoprávneho kolégia NS SR sp.zn. 44/2017 a z uznesenia NS SR sp.zn. 3To/2019 zo dňa 23.10.2019 a odvolal sa na požiadavku primeranosti trestu, ktorá zohráva významnú úlohu sudcovskej individualizácie trestu (rozsudok NS SR z 13.5.2014 sp.zn. 4To/7/2013). Vychádzajúc z uvedeného navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok z 04.02.2021 sp.zn. 2T/77/2020 vo výroku o treste v časti uloženia nepodmienečného trestu odňatia slobody a sám vo veci rozhodol podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku.

Obhajkyňa obžalovaného na verejnom zasadnutí zotrvala na písomných dôvodoch odvolania obžalovaného, poukázala na to, že obžalovaný si je vedomý mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody, avšak napriek tomu považuje uložený trest za neprímerane prísny.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí k dôvodom odvolania uviedol, že ľutuje skutok, ktorý spáchal, má 8-ročného syna, vždy riadne pracoval, a preto žiada krajský súd o zníženie trestu odňatia slobody.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedol, že napadnutý výrok rozsudku súdu prvého stupňa považuje za zákonný a s poukazom na okolnosti prípadu, osobu obžalovaného, uložený trest považuje skôr za neprímerane mierny, ako prísny. Preto navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Odvolací súd pri preskúmaní správnosti postupu prípravného konania z predloženého dôkazového materiálu zistil, že v tomto konaní bol zadovážený dostatok dôkazov, ktorými boli objasnené všetky základné skutočnosti dôležité pre trestné stíhanie uvedené v ustanovení § 119 odsek 1 Trestného poriadku, ktoré súd prvého stupňa potreboval pre svoje rozhodnutie. Pri vykonávaní dôkazov orgány činné v trestnom konaní postupovali podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku.

Súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní pri vykonávaní dôkazov postupoval podľa ustanovení Trestného poriadku upravujúcich spôsob vykonávania dôkazov v trestnom konaní, pričom sa nedopustil žiadnych podstatných chýb v zmysle § 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku.

Súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní po vyhlásení obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku a splnení všetkých procesných podmienok ustanovenia § 257 odsek 5, odsek 6 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného postupom podľa § 257 odsek 7 Trestného poriadku a vykonal dokazovanie súvisiace s výrokom o treste a ochranného opatrenia. Odvolací súd z týchto dôvodov a z dôvodov uvedených v ustanovení § 317 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal výlučne napadnutý výrok o uloženom treste.

Svoje rozhodnutie súd prvého stupňa odôvodnil tak, ako mu to ukladajú príslušné ustanovenia Trestného poriadku, keď uviedol, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Stručne a jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy oprel skutkové zistenia. Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejmé, ako sa okresný súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval pri posudzovaní jeho konania v otázke viny a pri ukladaní trestu.

Pri skúmaní výroku o treste, odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa vyhodnotil dôsledne všetky kritéria rozhodné pre určenie druhu trestu, jeho výmery a účelu tak, ako to predpokladajú ustanovenia § 34 odsek 1 až 4 Trestného zákona a stotožňuje sa s úvahami súdu prvého stupňa o zistení poľahčujúcej

okolnosti podľa § 36 písmeno l/ Trestného zákona a zistení priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno m/ Trestného zákona, správne aplikoval ustanovenie § 38 odsek 2 Trestného zákona a podľa názoru krajského súdu správne pri ukladaní trestu obžalovanému aplikoval aj ustanovenie § 39 odsek 1 odsek 3 písmeno c/ Trestného zákona, keď obžalovanému uložil trest odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom určenej trestnej sadzby. Súd prvého stupňa dôsledne zohľadnil pri ukladaní trestu jednak osobu obžalovaného ako aj pomery obžalovaného, ktorý doposiaľ bol šesťkrát súdne riešený, pričom v piatich prípadoch mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody a v jednom prípade aj z drogovú trestnú činnosť. Vzhľadom na tieto skutočnosti a počet osôb, ktorým obžalovaný drogy predával alebo bezodplatne poskytoval, medzi nimi aj osobe, o ktorej mal vedomosť, že sa lieči z drogovej závislosti, trest odňatia slobody uložený pod dolnú hranicu zákonnej trestnej sadzby v trvaní 9 rokov, krajský súd považuje skôr za mierny ako prísny, napriek odvolacím námietkam obžalovaného v tomto smere, a vzhľadom na to, že výrok o treste nebol napadnutý odvolaním prokurátora, krajský súd trest nemohol sprísniť.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného týkajúce sa prvostupňovým súdom nepriznanej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno n/ Trestného zákona, krajský súd poukazuje na dôvody uvedené prvostupňovým súdom v napadnutom rozsudku, s ktorými závermi sa odvolací súd plne stotožňuje.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností krajský súd považoval napadnutý rozsudok za zákonný a spravodlivý, preto odvolanie obžalovaného zamietol ako nedôvodné v zmysle výroku tohto uznesenia.

Výrok tohto rozhodnutia bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.